

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Arv

Citation: Michaëlis, Sophus: "Arv", i Michaëlis, Sophus: *Digte*, 1889, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_01-shoot-workid61489/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Arv.

Hvert Foraar udsaar Haabet sin Sæd,
som Jorden forjættende favner,
men Høsten bringer kun sparsomme Fold,
og Haabet ryger i Avner.

Aarhundredet udsaar spirende Kim,
der skal føre „Slægten“ frem;
maaske før et Tiaar er rundet ud,
er Udsæden gaaet i Glem.

Slægten vil bygge et Babelstaarn:
i Himlen skal ind der rykkes; —
det styrter i Grus; paa den sunkne Ruin
nye Babler der bygges.

Hvert Slægtled er et Gigantertog,
der stormer Olympen med Brag:
Evig den selv samme Ungdomstrods,
der lider sit Nederlag.

En stedse rullende Bølgegang
med skiftende Hæven og Sænken —
Prometheus, der higer mod Frihedsluft,
men slider forgæves i Lænken.

En Kamp, der raser med fælles Maal
— raser i hvert et Bryst;
men Løfter, man tog af sin Vaartids Sæd,
blev aldrig løste i Høst.

Hver Morgen hejses i Solens Lys
Banneret — Fremskridtets røde;
mod Aften er det en falmet Klud —
og alle „de unge“ døde.

Men Kampen fornyes af næste Slægt
og tærer paany dens Marv;
— dog, Haabet at storme Olympen engang
er Slægternes evige Arv.